

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Ιστορία Θεωρητικής Κατεύθυνσης

10-6-2014

A1.

- α. «Με τη βιομηχανική επανάσταση... κοινωνικές συνθήκες» σχ. βιβλίο σελ. 42
- β. «Το 1909.... επιδιώξεις του» σχολ. βιβλίο σελ. 86-88
- γ. «Η συνθήκη των Σεβρών... πραγματικότητα» σχολ. βιβλίο σελ. 96 και «όριζε... της περιοχής στην Ελλάδα» σχολ. βιβλίο σελ. 144

A2.

- α. Λάθος (σχολ. βιβλίο σελ.46)
- β. Σωστό (σχολ. βιβλίο σελ. 210)
- γ. Σωστό (σχολ. βιβλίο σελ.151-152)
- δ. Σωστό (σχολ. βιβλίο σελ.53)
- ε. Λάθος (σχολ. βιβλίο σελ.157)

B1.α. Ως εισαγωγή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί «Στη δεκαετία 1880 ... ακολουθούσε» (σχολ. βιβλίο σελ.82) «Η οργάνωση των κομμάτων... περιφέρειας» (σχολ. βιβλίο σελ.84)

B1.β. «Αντίθετα με άλλες χώρες ...ενεργού πληθυσμού» (σχολ. βιβλίο σελ.84)

B2.α. «Η κυβέρνηση του Ελευθέριου Βενιζέλου... υπέρ του λαού σας» (σχολ. βιβλίο σελ. 250-251)

B2.β. Μετά την υπογραφή της συνθήκης Κεμάλ- Μποσελβίκων το Μάρτιο 1921 και « Παρά το αρνητικό κλίμα.. ίδιου έτους» (σχολ. βιβλίο σελ. 252-253).

Γ1.α. Στις 6 Οκτωβρίου του 1910 ο Βενιζέλος πήρε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης μετά την παραίτηση της Κυβέρνησης Δραγούμη (06 Οκτωβρίου 1910), ορκίστηκε την ίδια μέρα και ανέλαβε και τα υπουργεία των Στρατιωτικών και των Ναυτικών. Δύο μέρες αργότερα παρουσίασε τις βασικές κυβερνητικές θέσεις του στη Βουλή και όταν ολοκληρώθηκε η συζήτηση σχετικά με το πρόγραμμά του, ζήτησε στις 9 Οκτωβρίου την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής. Αφού δεν υπήρχε απαρτία, ο Βενιζέλος σε συνεννόηση με το βασιλιά Γεώργιο Α΄ υπέβαλε την παραίτηση του, προχώρησε σε διάλυση της Βουλής και προκήρυξε νέες εκλογές. Ο βασιλιάς ανταποκρίθηκε θετικά στη στάση του Πρωθυπουργού καθώς αντιλαμβανόταν ότι η πλειοψηφία του λαού ήταν με το μέρος του Βενιζέλου. Έτσι, στις 12 Οκτωβρίου δημοσιεύτηκε η

προκήρυξη νέων εκλογών, γεγονός που αναστάτωσε τα παλαιά κόμματα, καθώς θεωρούσαν αντισυνταγματική την κίνησή του βασιλιά και αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν στις εκλογές του Νοεμβρίου του 1910. Το κείμενο Α δίνει συμπληρωματικές πληροφορίες που ερμηνεύουν τη «δραματική απόφαση» των 3 ηγετών των παλαιών κομμάτων. Συγκεκριμένα, ο Γ. Θεοτόκης, ο Δ. Ράλλης και ο Κ. Μαυρομιχάλης οδηγήθηκαν στη συγκεκριμένη απόφαση, επειδή συνειδητοποίησαν την ύπαρξη του πολιτικού αδιεξόδου και όχι γιατί θέλησαν να καταγγείλουν τη βασιλική πρωτοβουλία. Η αποχή τους από τις εκλογές απεδείκνυε από τη μια την αδυναμία αναμέτρησής τους με το ισχυρό ρεύμα του Βενιζέλου και από την άλλη την ελπίδα, ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα μεταβληθούν οι πολιτικές συνθήκες υπέρ αυτών. «Σ' αυτές τις εκλογές οι Φιλελεύθεροι κέρδισαν.. μεταρρυθμιστικό του έργο» (σχολ. βιβλίο σελ.90). Στο τέλος του παραθέματος Α τίθεται ένας προβληματισμός σχετικά με το πολιτικό αισθητήριο των παλαιών κομμάτων με τη μορφή δύο ερωτημάτων: αν ήταν ανίκανα να αντιληφθούν τη βαρύτητα της νέας ελληνικής πολιτικής πραγματικότητας ή αν απλώς ήλπιζαν ότι σύντομα θα φθαρεί η κυβέρνηση του Βενιζέλου. « Έτσι, το ρεύμα που είχε το κόμμα του Βενιζέλου (μετά την αναθεώρηση του συντάγματος του 1911)... κοινωνικών προβλημάτων» (σχολ. βιβλίο σελ. 91). Το κείμενο Β' συμπληρώνει την ιστορική αφήγηση σχετικά με το θρίαμβο του κόμματος του Βενιζέλου στις εκλογές του Μαρτίου του 1912 και με το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων. Τα παλαιά κόμματα, τα οποία συμμετείχαν σ' αυτές τις εκλογές είτε ανέδειξαν βουλευτές μόνο σε εκλογικές περιφέρειες, όπου ήταν υποψήφιοι μεγάλες πολιτικές προσωπικότητες είτε κάποιιοι αρχηγοί κατάφεραν μετά βίας να εκλεγούν, ενώ άλλοι όπως ο Δ. Ράλλης και ο Α. Ζαΐμης μόνο σε αναπληρωματικές εκλογές εξασφάλισαν έδρα στη νέα Βουλή. Τέλος, στη νέα Βουλή η αντιπολίτευση ασκήθηκε τόσο από παλαιούς ηγέτες όπως Γ. Θεοτόκης, Δ. Ράλλης, Κ. Μαυρομιχάλης όσο και από νέους πολιτικούς ηγέτες, όπως Δ. Γούναρης, Π. Τσαλδάρης και Ν. Δημητρακόπουλος.

Γ1.β. Σύμφωνα με τις ιστορικές μας γνώσεις «Λίγους μήνες... ένοπλα τμήματα» (σχολ. βιβλίο σελ. 218-219) Συμπληρωματικά, το κείμενο Β αναφέρει ότι αυτή «η τελευταία ανάφλεξη του Κρητικού ζητήματος» δεν εμπόδισε την Βουλή, που προέκυψε από τις εκλογές του Μαρτίου του 1912, να θριαμβεύσει. Η Κρήτη, πραγματοποίησε εκλογές την ίδια μέρα, που έγιναν και στην Ελλάδα, ώστε να στείλει του εκλεγμένους βουλευτές στη νέα ελληνική Βουλή, αφού το νησί μετά το κίνημα των Νεοτούρκων είχε ήδη κηρύξει την ένωσή του με την Ελλάδα. Όμως, το κόμμα του Βενιζέλου στην Κρήτη σ' αυτές τις εκλογές εξέλεξε μόνο 23 βουλευτές σε σύνολο 69, σε μια κρίσιμη για τα εθνικά θέματα περίοδο, όπου η Τουρκία παραμόνευε για να επιτεθεί εναντίον της Ελλάδας. Ο Βενιζέλος εκτιμώντας τη σοβαρότητα της κατάστασης αρνήθηκε την είσοδο των Κρητών βουλευτών στην Ελληνική Βουλή, απόφαση που στενοχώρησε « τον παλαιό αγωνιστή και επαναστάτη», που παρέμεινε 4 μέρες κλεισμένος στο ξενοδοχείο «Φρύνη» του Παλαιού Φαλήρου. « Εκείνο που δεν είχε κατορθώσει... 12 Οκτωβρίου 1912 (σχολ. βιβλίο σελ. 219)

Δ1.α. Ιστορικές γνώσεις: «Η Μικρασιατική καταστροφή... νεοελληνικού έθνους» σελ. 166

Ο πληθυσμός της Ελλάδας αυξήθηκε από το 1920 έως και το 1928 περίπου κατά 20%. Σημαντικότερες ήταν οι επιπτώσεις.... εξελληνίστηκαν πλήρως» σελ. 166-167.

Ειδικότερα το κείμενο Α αναφέρει ότι εξαιτίας της μείωσης του Ελληνικού πληθυσμού της Θράκης μετά τη Βουλγαρική κατοχή του 1913, το Ελληνικό κράτος έδωσε προτεραιότητα στην εγκατάσταση των προσφύγων σ' αυτή τη περιοχή. Έτσι, το 1924 ο Ελληνικός πληθυσμός στη Θράκη έφτασε στο 62,1% του πληθυσμού και το 1928, το 1/3 των κατοίκων της Θράκης ήταν πρόσφυγες. Επιπλέον σύμφωνα με τις ιστορικές μας γνώσεις. « Η κυριότερη όμως μεταβολή... εθνικό κορμό» σελ. 167. Επίσης μια γενική αποτίμηση, της άφιξης των προσφύγων παρατίθεται από τον ίδιο τον Βενιζέλο σε λόγο του το 1929, όπου τονίζει τη διεύρυνση και την ομοιογένεια του Ελληνικού κράτους.

Επίσης στο κείμενο Β ο Γερμανός Stephan Ronhart επικυρώνει το γεγονός ότι η Ελλάδα μετά την άφιξη των προσφύγων ομογενοποιήθηκε γλωσσικά και θρησκευτικά και ο πληθυσμός της ανέρχεται σε 6.550.000. Σε άλλο σημείο τονίζει ο ίδιος ότι η Ελλάδα κατάφερε να σώσει τους πρόσφυγες μετά τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922 και ταυτόχρονα ανορθώθηκε ηθικά και ομογενοποιήθηκε εθνικά.

Δ1.β. Ιστορικές Γνώσεις: « Για ένα διάστημα... Πατρίδα τους»

σελ. 167-168. Το κείμενο Β επιβεβαιώνει τις ιστορικές μας γνώσεις όσον αφορά τα εγγειοβελτιωτικά και αρδευτικά έργα που έγιναν σε αγροτικές περιοχές της Ελλάδας. Πιο συγκεκριμένα αναφέρει ότι σε τρεις κυρίως περιοχές, νεοαποκτηθείσες από τους Βαλκανικούς πολέμους, Σέρρες, Δράμα και Θεσσαλονίκη διευθετήθηκαν κοίτες χειμάρρων και μεγάλων ποταμών (Αξιού και Στρυμόνα) που κατέστρεφαν με τις πλημμύρες τους τις γύρω περιοχές. Σημαντικό είναι ότι η Ελληνική κυβέρνηση προχώρησε και στην αποξήρανση λιμνών για να εξασφαλίσει καλλιεργήσιμες γαίες τόσο για τους ακτήμονες πρόσφυγες όσο για τους γηγενείς. Πράγματι, όπως φαίνεται και στο κείμενο Γ δόθηκε ιδιαίτερη ώθηση στην αμπελουργία και στην μεταξοσκωληκοτροφία στις περιοχές Αξιούπολης, Βέροιας, Έδεσσας, Αριδαίας, Φλώρινας. Ακόμα, στις περιοχές Έδεσσα, Βέροια και Δράμα εφαρμόστηκε η ροδοκαλλιέργεια για την παραγωγή ροδέλαιου. Μια από τις αλλαγές που επέφεραν οι πρόσφυγες στην γεωργία ήταν η καλλιέργεια Αμερικανικής προέλευσης αμπελιού που δεν προβάλλεται από τη φυλλοξήρα.

Επιπρόσθετα, ο πίνακας παρουσιάζει τη παραγωγή δημητριακών, καπνού και βαμβακιού τη περίοδο 1921-1925. Προκύπτει λοιπόν από τον πίνακα ότι η Ελλάδα και πριν την Μικρασιατική καταστροφή του 1922 παρουσιάζει σημαντική παραγωγή γεωργικών προϊόντων. Μετά όμως την άφιξη των προσφύγων η παραγωγή δημητριακών, καπνού και βαμβακιού αυξάνεται σταδιακά. Πιο συγκεκριμένα η παραγωγή δημητριακών από 624,8 χιλιάδες τόνοι το 1921, αυξάνεται σε 708,7 χιλιάδες τόνους το 1925. Σημαντική αλλαγή παρουσιάζεται στην παραγωγή καπνού και βαμβακιού όπου σχεδόν τριπλασιάζεται η παραγωγή: το 1921 παράγονται 23,3 χιλιάδες τόνοι καπνού και 3,8 χιλιάδες τόνοι βαμβακιού ενώ το 1925 παράγονται 60,8 χιλιάδες τόνοι καπνού και 10,5 χιλιάδες τόνοι βαμβακιού.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το 1922 παρατηρείται πρόσκαιρη μείωση ή στασιμότητα της γεωργικής παραγωγής εξαιτίας του Μικρασιατικού πολέμου, ενώ μετά την άφιξη των προσφύγων αυξάνεται ραγδαία προς όφελος του Ελληνικού κράτους.